

Ett gemensamt ansvar för ensamkommande barn och ungdomar

Mars 2009

Årligen kommer ett stort antal barn och ungdomar utan medföljande förälder eller annan legal vårdnadshavare till Sverige för att söka asyl, så kallade ensamkommande barn. Deras levnadsöden och bakgrund varierar men gemensamt för dem alla är att de befinner sig i en utsatt situation. Det är därför ett viktigt gemensamt ansvar för de berörda myndigheterna att mottagandet av barnen och prövningen av deras ärenden ges hög prioritet. Den här foldern beskriver kortfattat vilket ansvar olika myndigheter har för ensamkommande barn och ungdomar i Sverige.

Lagändring för barnens bästa

Från den 1 juli 2006 gäller lagändringar i syfte att förbättra mottagandet av ensamkommande barn. Initiativet till lagändringarna har tagits efter ett samarbete med många delaktiga aktörer, bland dem Migrationsverket, f.d. Integrationsverket, Socialstyrelsen, Sveriges Kommuner och Landsting och frivilligorganisationer som exempelvis Rädda Barnen. I korthet innebär ändringarna att boendet för

ensamkommande barn ska tillhandahållas av kommuner. Motiven till detta är att den kompetens, erfarenhet och det stöd som krävs för att möta barn i utsatta situationer finns inom kommunernas socialtjänst. Beredskapen och kompetensen att ta emot dessa barn kan därigenom koncentreras till de kommuner som träffar överenskommelse med Migrationsverket om mottagande.

Kommunernas ansvar

Genom lagändringen har ansvarsfördelningen mellan stat och kommun renodlats. Vidare har det förtydligats vilken kommun som ska anses vara barnets vistelsekommun och därmed ha ansvaret för barnets boende och för att barnet får det stöd och den hjälp som föreskrivs i socialtjänstlagen.

Vistelsekommun vid barnets ankomst

Många myndigheter och deras anställda är skyldiga att meddela socialnämnden om de får kännedom om något som kan innebära att socialnämnden behöver ingripa till ett barns skydd. Ett ensamkommande barn befinner sig i en sådan utsatt situation att en anmälan ska göras.¹ En anmälan ska göras till den kommun där barnet vistas. Socialnämnden i den kommunen bedömer om den behöver ingripa för att ge barnet skydd eller stöd.

Den kommun där barnet vistas ansvarar för att pröva barnets behov av bistånd till dess Migrationsverket har anvisat barnet till en kommun med vilken det finns en överenskommelse. Ansvaret för att pröva behoven påverkas inte av vistelsetidens längd. Omfattningen av det bistånd en vistelsekommun kan ha skyldighet att ge kan däremot påverkas av den tid och under vilka förhållanden som barnet vistas där.

Migrationsverket ansvarar för att barnet så snart det är möjligt anvisas till en kommun, huvudsakligen en kommun med vilken verket tecknat en överenskommelse om mottagande av ensamkommande barn och ungdomar.

Vistelsekommun efter anvisning

När Migrationsverket har anvisat en kommun för barnet anses barnet vistas i den kommunen.² Som huvudregel gäller att Mig-

rationsverket ska anvisa en kommun med överenskommelse om mottagande av asylsökande ensamkommande barn. Om det finns särskilda skäl kan man frångå huvudregeln och anvisa en kommun som inte har en överenskommelse med Migrationsverket. Sådana särskilda skäl kan t.ex. vara att barnet har en anhörig i en kommun som inte träffat överenskommelse med verket.³

Den anvisade vistelsekommunen ansvarar för att barnet får det stöd och den hjälp som föreskrivs i socialtjänstlagen. Kommunen ska till exempel:

- Utredda barnets behov och fatta beslut om insatser och placering i lämpligt boende. Detta innebär också att utreda om en familj, t.ex. en anhörig, är lämplig och har förutsättningar att ta emot barnet.⁴
- Utse en god man. Ansökan till överförmyndaren får göras av Migrationsverket och socialnämnden.⁵
- Se till att barnet får tillgång till skolundervisning.⁶

Efter att Migrationsverket beviljat ett asylsökande ensamkommande barn uppehållstillstånd ansvarar vistelsekommunen för fortsatta insatser under barnets uppväxt samt för barnets integration.

Boendet

Socialnämnden i kommunen ansvarar för att utreda barnets behov och besluta om lämpligt boende. Boendet kan vara ett hem för vård eller boende eller ett familjehem. De bestämmelser som gäller för dessa typer av boenden i SoL och socialtjänstförordningen

¹ 14 kap 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL. Se vidare Anmälningskyldighet om missförhållanden som rör barn, Socialstyrelsen, 2004

² 3 § andra stycket lag (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA)

³ 3 § LMA samt prop. 2005/06:46 s 57

⁴ 11 kap. 1 § och 6 kap. 6 § SoL

⁵ 3 § lag (2005:429) om god man för ensamkommande barn. Se vidare Socialstyrelsens meddelandeblad Stärkt skydd för ensamkommande barn, juli 2005.

⁶ 4 § förordning (2001:976) om utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg för asylsökande m.fl.

(2001:937) samt Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2003:20) är tillämpliga.

Vid brist på boendeplatser

Vid stora öknings i inströmningen av ensamkommande barn kan det uppstå brist på platser för de ensamkommande barnen i kommuner med överenskommelser om boendeplatser. Barnen blir då i stället kvar i den kommun där de först gav sitt behov till känna för myndigheterna. Den kommun där barnet vistas får då utreda barnets behov av stöd enligt socialtjänstlagen samt besluta om lämpligt boende för barnet⁷ och förordna god man vilket ska göras så snart som möjligt.⁸ Barnet har rätt att gå i skola, detta ska ske så snart det är lämpligt och bör ske senast en månad efter ankomsten till Sverige.⁹

Socialnämnden är skyldig att slutföra en utredning om nämnden behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd även om barnet byter vistelsekommun. Det gäller dock inte om den nya vistelsekommunen samtycker till att ta över utredningen eller om ärendet annars flyttas över.¹⁰ Om berörda kommuner inte kan komma överens om överflyttning kan man ansöka om detta hos länsstyrelsen.¹¹

Efterforskning av familjemedlemmar

Under tiden ett ensamkommande barn är asylsökande har Migrationsverket en skyldighet att så snart som möjligt försöka hitta familjemedlemmar till barnet.¹² Om barnet beviljas uppehållstillstånd anses socialnämnden – efter att uppehållstillstånd beviljats – ha en skyldighet att efterforska var barnets familjemedlemmar finns. Detta följer av den bestämmelse i socialtjänstlagen som stadgar

att vården bör utformas så att den främjar barnets samhörighet med anhöriga och andra närstående samt kontakt med hemmiljön.¹³

Denna uppdelning av ansvaret för att efterforska familjemedlemmar mellan olika myndigheter innebär att det kan finnas fördelar med ett samarbete mellan socialnämnden och Migrationsverket. Det är dock viktigt att man är uppmärksam på vilka sekretessbestämmelser som gäller för respektive myndighet.

Den gode mannens roll

Förordnande av god man ska göras så snart som möjligt.¹⁴ Den gode mannen träder in i både vårdnadshavarens och förmyndarens (oftast föräldrars) ställe och ska därmed ansvara för barnets personliga förhållanden och sköta dess angelägenheter. Det ligger däremot inte i gode mannens uppgift att sköta den dagliga omvårdnaden och tillsynen av barnet. Inte heller har gode mannen någon försörjningsplikt gentemot barnet. Då det gäller att företräda barnet vid den rättsliga prövningen av asylfrågan är det en uppgift för det offentliga biträdet, inte för den gode mannen.

Den gode mannen har alltså både rätt och skyldighet att bestämma i alla frågor som rör barnets angelägenheter, personliga såväl som ekonomiska och rättsliga. Det betyder t.ex. att det är den gode mannen som har det avgörande inflytandet över frågan om barnets boende, bestämmer hur barnets tillgångar ska användas, vilken skola barnet ska gå i osv.

Godmanskapat upphör med automatik då barnet fyller 18 år och blir myndigt.

Den särskilt förordnade vårdnadshavarens roll

Om barnet beviljats uppehållstillstånd i Sverige, antingen permanent eller tidsbegränsat, ska socialnämnden i den kommun där barnet vistas (= där barnet befinner sig) väcka talan om eller anmäla behov av en särskilt förord-

⁷ 2 kap. 2 § SoL

⁸ 3 § lag (2005:429) om god man för ensamkommande barn. Se vidare Socialstyrelsens meddelandeblad Stärkt skydd för ensamkommande barn, juli 2005.

⁹ 4 § förordning (2001:976) om utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnomsorg för asylsökande barn m.fl.

¹⁰ 11 kap. 4 § SoL

¹¹ 16 kap. 1 § SoL

¹² 2 d § förordning (1994:361) om mottagande av asylsökande m.fl., FMA

¹³ 6 kap. 1 § tredje stycket SoL.

¹⁴ 3 § lag (2005:429) om god man för ensamkommande barn

nad vårdnadshavare hos tingsrätten.¹⁵ Om barnet inom kort (ett par månader) efter beviljat tillstånd blir myndigt kan den gode mannen kvarstå till myndighetsdagen.

Överförmyndaren är skyldig att göra socialnämnden uppmärksam på att det finns förutsättningar för att utse särskilt förordnad vårdnadshavare. Socialnämnden ska emellertid även utan föregående anmälan av överförmyndaren, om nämnden fått information på andra vägar, väcka sådan talan eller anmäla behovet hos rätten. Den gode mannen

---

¹⁵ 10 § lag (2005:429) om god man för ensamkommande barn

kan t.ex. ha tagit kontakt med nämnden och informerat om att barnet beviljats uppehållstillstånd.

Då barnet beviljats uppehållstillstånd kommer ställföreträdarens (den särskilt förordnade vårdnadshavarens) arbete mera att inriktas på den dagliga omsorgen och den långsiktiga planeringen för barnets framtid än de frågor som kan uppkomma i anslutning till barnets ankomst till Sverige och dess inledande vistelse här.¹⁶

---

¹⁶ Prop. 2004/05:136 s 39 ff

Landstingets ansvar

Sedan 2008 är landstingets ansvar för ensamkommande barn reglerat i lag.¹⁷ Landstinget ska erbjuda ensamkommande barn hälso- och sjukvård samt tandvård i samma utsträckning

---

¹⁷ 5-6 §§ lagen (2008:344) om hälso- och sjukvård till asylsökande m.fl.

som barn som är bosatt inom landstinget. Efter fyllda 18 år bedöms dessa barn om de fortfarande är asylsökande, som vuxna. Landstingen ska erbjuda vuxna asylsökande vård som inte kan anstå, mödravård, vård vid abort och preventivmedelsrådgivning.

Migrationsverkets ansvar

Migrationsverkets ansvar gentemot asylsökande ensamkommande barn och ungdomar innebär att Migrationsverket ska:

- Ta emot och pröva ansökan om asyl.
- I förekommande fall göra åldersbedömningar.
- Efterforska barnens vårdnadshavare.¹⁸
- Handlägga frågor som rör ekonomiskt bistånd till barnen.
- Arbeta med återvändande för de barn som inte beviljas uppehållstillstånd.

I verkets uppdrag ligger också att:

- Göra prognoser och planera för behovet av mottagningsplatser för asylsökande ensamkommande barn och ungdomar.

---

¹⁸ 2 d § FMA

- Ha ett övergripande ansvar för beredskap och kapacitet för mottagande av skyddsbehövande med uppehållstillstånd i kommunerna, vilket inkluderar mottagningsplatser för ensamkommande barn.
- Teckna överenskommelser med kommunerna om mottagande av
  - ensamkommande barn som söker asyl
  - ensamkommande barn med beviljade uppehållstillstånd.
- Anvisa kommun för boende.
- Administrera ersättningar till kommuner.

Vad innebär en överenskommelse med Migrationsverket?

Migrationsverket har i uppdrag att teckna överenskommelser med kommunerna om mottagande av ensamkommande barn. Det gäller såväl under asylprövningen som tiden efter för de barn som beviljas uppehållstillstånd. Avsikten med överenskommelserna är att säkerställa att det finns boendeplatser som motsvarar behovet för de ensamkommande barn som kommer till Sverige så att de får ett bra mottagande. En överenskommelse innebär att kommunen åtar sig att ordna ett organiserat mottagande och boende för barnen.

För att skapa kontinuitet och trygghet för de barn som beviljas uppehållstillstånd är det angeläget att de får bo kvar i den anvisade kommunen. Avseende barnens introduktion etc. hänvisas till kommunernas överenskommelser om flyktingmottagande.

Kommuner som tecknar överenskommelser med Migrationsverket kan få särskild ersättning för detta. Läs mer under rubriken *Ersättningar*.

Det finns några olika överenskommelser avseende ensamkommande barn:¹⁹

Överenskommelse om tillfälligt mottagande av ensamkommande barn

I direkt anslutning till barnets ankomst behövs ofta ett tillfälligt boende till dess Migrationsverket kan anvisa en kommun för barnet.

Ensamkommande barn som kommer till Sverige ger sig huvudsakligen till känna för svenska myndigheter vid Migrationsverkets ansökningsenheter för asylsökande som för närvarande finns i Malmö, Mölndal, Solna och Sigtuna.

Migrationsverket erbjuder dessa kommuner

möjligheten att teckna en överenskommelse om tillfälligt mottagande av ensamkommande barn.

Överenskommelsen innebär att kommunen anordnar ett tillfälligt boende i avvaktan på att Migrationsverket kan anvisa²⁰ en kommun för boende (se nedan). När Migrationsverket anvisat en kommun ska barnet anses vistas i den anvisade kommunen i den mening som avses i SoL.²¹

Överenskommelse om mottagande av asylsökande ensamkommande barn

Migrationsverket erbjuder kommuner att teckna överenskommelser om mottagande av ensamkommande barn till vilka verket kan anvisa ensamkommande barn.

En kommun som tecknat en sådan överenskommelse kan även teckna en överenskommelse om tillhandahållande av ett visst antal platser²² i exempelvis ett gruppboende för asylsökande ensamkommande barn.

Överenskommelse om mottagande av ensamkommande barn med uppehållstillstånd

Av förarbetena²³ till lagändringen den 1 juli 2006 framgår att det är önskvärt att en kommun som tecknat överenskommelse om mottagande av asylsökande ensamkommande barn även tecknar en överenskommelse om flyktingmottagande.²⁴

En kommun kan, oavsett om man tecknat en överenskommelse om flyktingmottagande eller inte, teckna en särskild överenskom-

¹⁹ 1 a § förordning (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. och 22 § förordning (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m., ErsF

²⁰ 3 § andra stycket LMA

²¹ 2 kap 2 § SoL

²² 7 b § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

²³ Prop 2005/06:46 s. 42

²⁴ 1 § ErsF

melse om att tillhandahålla ett visst antal boendeplatser för ensamkommande barn med

uppehållstillstånd.²⁵

²⁵ 22 § ErsF

Ersättningar

Kommuner får statlig ersättning för mottagande av ensamkommande barn såväl under tiden de är asylsökande som tiden efteråt för de som beviljats uppehållstillstånd. Landstingen får statligt ersättning för hälso- och sjukvård samt tandvård för asylsökande.²⁶

Ersättningarna administreras av Migrationsverket.

Ensamkommande asylsökande barn

Ersättning till kommuner med överenskommelse om mottagande av asylsökande ensamkommande barn

Denna ersättning ska underlätta mottagandet samt öka kvalitén på mottagandet.

- Årlig ersättning på 500 000 kronor för ett kalenderår.²⁷

Ersättning till kommuner som dessutom har en överenskommelse om att tillhandahålla boendeplatser som avses i 2 § andra stycket LMA

Dessa ersättningar ska täcka kostnaderna för att bedriva boendeplatserna dvs. personal, kost, logi samt omvårdnad etc.

- Ersättning per överenskommen plats.²⁸
  - 1 600 kronor per dygn för varje överenskommen plats.
  - Därutöver 300 kronor per dygn för varje belagd plats.

Ersättningarna kan också avse de som har fyllt 18 men inte 21 år, under förutsättning att vården påbörjats före 18 års ålder.

Ersättning till samtliga kommuner, oavsett om överenskommelse tecknats eller inte

- Ersättning för skolverksamhet, avser samtliga asylsökande barn i Sverige
- Schablonersättning för barnets skolgång:²⁹
  - 29 000 kronor per elev och år i förskoleklass
  - 56 700 kronor per elev och år i grundskola etc.
  - 64 300 kronor per elev och år i gymnasieskola etc.
- Ersättning för extra kostnader för elever med särskilda behov och för andra extra ordinära kostnader för skolverksamhet.³⁰
- Ersättning för faktiska kostnader för boende och omvårdnad i:³¹
  - Tillfälligt boende i kommun där Migrationsverket har ansökningsenheter.
  - Anvisad kommuns boende (utöver avtalade platser), t.ex. för boende i familjehem, grupphem/institution eller vid behov behandlingshem.

Dessa ersättningar avser även de som har fyllt 18 år men inte 21 år, under förutsättning att vården påbörjats före 18 års ålder.³²

- Ersättning för transport av ensamkommande barn till den anvisade kommunen.³³
- Ersättning för anvisad kommuns utredning av ensamkommande barn³⁴ utgår med:³⁵

²⁶ Förordning (1996:1357) om statlig ersättning för hälso- och sjukvård till asylsökande.

²⁷ 1 b § förordning (2002:1118) om statlig ersättning....

²⁸ 7 b § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

²⁹ 5 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³⁰ 5 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³¹ 7 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³² 7 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³³ 4 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³⁴ 11 kap 1 och 2 §§ SoL

³⁵ 7 a § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

- 39 000 kronor per barn vid placering i familjehem.
- 31 000 kronor per barn vid placering i hem för vård eller boende, dvs. grupphem eller institution.
- Ersättning för faktiska kostnader för god man.³⁶
- En kommun kan även ansöka om ersättning för betydande extraordinära kostnader som kommunen haft för ensamkommande barn.³⁷
- Under maj månad utgår en årlig ersättning för stödinsatser av förebyggande karaktär enligt SoL till samtliga kommuner i vilka det den 30 april finns asylsökande under 18 år registrerade hos Migrationsverket. Det totala ersättningsbeloppet är 50 miljoner kronor och fördelas enligt följande.³⁸
  - 5 miljoner kronor delas mellan berörda kommuner
  - 45 miljoner kronor delas med antalet registrerade barn, vilka sedan genererar ett sammanlagt belopp till berörda kommuner.

Ensamkommande barn med beviljade uppehållstillstånd

Ersättning till kommuner för mottagande av ensamkommande barn med uppehållstillstånd

Enligt 1 § förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m. (ErsF) ska Migrationsverket träffa överenskommelser med kommuner om mottagande av skyddsbehövande och andra utlänningar som anges i 3 §. Sådana överenskommelser inkluderar även mottagande av barn. Alla kommuner som har en sådan överenskommelse har rätt till.³⁹

- en årlig grundersättningen som för närvarande (2009) uppgår till 568 200 kronor.⁴⁰

³⁶ 8 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³⁷ 11 § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³⁸ 11 a § förordning (2002:1118) om statlig ersättning...

³⁹ 2 § ErsF

⁴⁰ 2 och 9 §§ ErsF

En kommun som under 2007 träffade en överenskommelse med Migrationsverket om flyktingmottagande som gäller för åren 2007, 2008 och 2009 kan få en extra ersättning med:

- 10 000 kronor per person som tas emot i kommunen under åren 2007–2009⁴¹
- 20 000 kronor per person som tas emot i kommunen under åren 2007–2009 och som vid mottagandet fyllt 18 men inte 65 år och som uppfyller vissa villkor avseende arbete, praktik eller studier.⁴²

Kommuner som tar emot flyktingar eller vissa andra utlänningar för bosättning har även rätt till schablonersättning enligt 3 § ErsF, oavsett om någon överenskommelse om mottagande träffats med Migrationsverket. För barn och ungdomar utgår schablonersättning med:

- 116 300 kronor för person under 16 år
- 189 400 kronor för personer mellan 16 och 65 år.⁴³

Ersättning till kommuner med en särskild överenskommelse om att tillhandahålla boendeplatser för ensamkommande barn med uppehållstillstånd

Dessa ersättningar ska täcka kostnaderna för att bedriva boendeplatserna, dvs. personal, kost, logi samt omvårdnad etc.

- Ersättning per överkommen plats utgår i likhet med de för asylsökande ensamkommande barn med:⁴⁴
  - 1 600 kronor per dygn för varje överkommen plats

⁴¹ 1 och 3 §§ förordning (2007:662) om extra ersättning till kommuner 2007–2009 för att påskynda utlänningars etablering på arbetsmarknaden

⁴² 3 och 4 §§ förordning (2007:662) om extra ersättning till kommuner 2007–2009 för att påskynda utlänningars etablering på arbetsmarknaden

⁴³ 3 och 10 §§ ErsF

⁴⁴ 22 § ErsF

- Därutöver 300 kronor per dygn för varje belagd plats.
- Ersättningarna avser även de som har fyllt 18 år men inte 21 år, under förutsättning att vården påbörjats före 18 års ålder⁴⁵

Ersättningar som en kommun kan ansöka om avseende ensamkommande barn med uppehållstillstånd, utöver schablonersättning

- Faktiska kostnader för vård i annat hem än barnets eget som ges med stöd av SoL eller lag (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU).⁴⁶
- Om vårdsnaden av ett barn flyttats över till en eller två särskilt förordnade vårdnadshavare som barnet är familjehemsplacerad hos och kommunen med stöd av 6 kap.

⁴⁵ 21 § ErsF

⁴⁶ 3 och 21 §§ ErsF

11 § föräldrabalken betalar ersättning till dessa vårdnadshavare, lämnas skälig ersättning för kommunens kostnader för sådan ersättning.⁴⁷

- Om det finns särskilda skäl kan ersättning även lämnas för kostnader som kommunen haft för annan form av bistånd enligt SoL.⁴⁸
- Ersättning lämnas också för vård av den som har fyllt 18 år men inte 21 år, under förutsättning att vården påbörjats före 18 års ålder.⁴⁹

En kommun kan även ansöka om ersättning för kostnader avseende färdtjänst och sjukvård.⁵⁰

Rätten att ansöka om ersättning för kostnader relaterade till ensamkommande barn bortfaller om barnet blir svensk medborgare eller återförenas med sin familj.

⁴⁷ 21 § ErsF

⁴⁸ 21 § ErsF

⁴⁹ 21 § ErsF

⁵⁰ 18 och 34 §§ ErsF

Lagar och förordningar m.m. som gäller ensamkommande barn

SSFS 1994:137 Lag om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA)

SFS 2001:453 Socialtjänstlagen (SoL)

SFS 2005:429 Lag om god man för ensamkommande barn

SFS 2008:344 Lag om hälso- och sjukvård åt asylsökande m. fl.

SFS 1990:927 Förordning om statlig ersättning för flyktningmottagande m.m. (ErsF)

SFS 1994:361 Förordning om mottagande av asylsökande m. fl. (FMA)

SFS 1996:1357 Förordning om statlig ersättning

för hälso- och sjukvård till asylsökande

SFS 2001:937 Socialtjänstförordningen

SFS 2001:976 Förordning om utbildning, forskoleverksamhet och skolbarnomsorg för asylsökande barn m.fl.

Förordning (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl.

Förordning (2007:662) om extra ersättning till kommuner 2007-2009 för att påskynda utlänningars etablering på arbetsmarknaden

Proposition 2005/06:46 om mottagande av ensamkommande barn